

ACAUPADA INFANTIL DE "LA COLLA" A L'ORMOIER.

El passeig Vilaret va gaudir el dia 10 d'agost d'un ambient molt especial. Eren les tres de la tarda i allí s'anaven aplegant tota una colla de joves, nens i pares que mostraven nervis uns, il·lusió altres però alegria tots plegats.

Fet i fetut eren cap a les 4 quan començàvem a fer camí, amb l'òmnibus, vers el poblet d'Oix. Quatre mareigs, un parell d'adormits i més d'un crit, per allò de començar a posar ordre. Des d'Oix la caminada per arribar als Prats d'Ormoier és d'una hora. En arribar vam trobar quatre tendes de la Colla Excursionista ja muntades; després vam muntar les altres que mancaven i acabàrem d'organitzar l'acampada. Els Prats d'Ormoier estan situats al costat de la Riera de Beget i voltats per la serralada del Ferrant, la del Bestracà i la del Comanegra. El dia va acabar-se amb la lectura d'algunes normes de convivència, el desitjat sopar i un joc de nit.

Els dies anaven passant amb activitats de tot tipus i força tips de riure. A les nits, fora d'un parell, es dormia poc donat que les ganes de jugar eren moltes. A cada àpat ens aplegàvem tots a taula i mentre menjàvem fèiem la crítica pertinent dels cuiners de torn. Segur que encara algú enyora les estones que passàvem al voltant del foc de camp on tothom hi deia la seva i cantàvem acompanyats per les guitarres d'un parell de monitors. Els prats d'un costat i altre de riu servien per a desenvolupar tota mena de jocs: durant el dia ginkames, competicions esportives (entre les quals podem destacar les olimpíades que ocuparen tot un jorn) i d'altres jocs d'esplai; els jocs de nit eren bàsicament de recerca i persecució de monitors desventurats que qeien com mosquits sota la llum de les llanternes.

El dimecres anàrem tots a peu a Santa Bàrbara de Pruneres (a dues hores del campament), tots menys un monitor que hi anà amb cotxe per a portar el menjar. L'esmentat monitor els veié arribar força cansats i s'entén perquè feia un bon sol i no hi havia cap ombra en tot el camí. Sorprenentment vam trobar allí una persona molt estimada per la gent del nostre poble: el vicari, En JOSEP BARCONS i MUNTADA. Després de dinar i amb la pluja que ja s'insinuava vam tornar cap a l'Ormoier i així va finir la primera sortida. La segona sortida ens dirigí cap a Talaià, una ermita que era a una hora i mitja dels Prats. L'hora de partida es va retardar per culpa dels cuiners (com veieu tenien la culpa de quasi tot) que varen voler bullir la llet a les sis de la matinada.